

اعتکاف، لحظات ناب شکستن و پیوند خوردن است، شکستن
قفس نفس و پیوند خوردن به خالق آسمان هستی، سه شبانه
روز در پيله خود فرو می‌روی در پيله‌ای که جز یاد و نام خدا
هیچ راه ندارد، پيله که می‌دانی سکوی پرواز تو به سوی زندگی
دوباره است.

حرف بسیار است و هر کدام از این معتکفان نوجوان با همان دل های پاک و صداقتی که از چشم هایشان می بارد به یک یک سوالات پاسخ می دهند. یکی بعد از مصاحبه می گوید «لطفا مصاحبه مرا پخش نکنید» در این روزگار که هر کسی به دنبال دیده شدن است، این نوجوان در این یکی دو روز چه دیده، که می گوید مصاحبه اش را پخش نکنم؟ به دیگری می گویم «تو با این لاغری چرا روزه می گیری؟» می گوید روزه می گیرد تا به خدا نزدیکتر شود. گویی این ها هم می خواهند ره صد ساله را یکی دو شبه طی کنند. آن ها با همین سن و سال کم، هفت خوان رستم را رد می کنند و ما هنوز اندر خم کوچه خودبینی و غفلت هستیم.

یکی از نوجوانان در پاسخ به این سوال که چگونه در میان این جمعیت با خدای خود خلوت می کنی، درسی از جلوت و خلوت داد و گفت که خلوتش با جلوتش منافاتی ندارد و می تواند در اعتکاف ساعت هایی را با خدا راز و نیاز کند، مدتی را به تفکر بگذراند و ساعت هایی را با دیگران به گفت و گو بگذراند.

ماه رجب، ماهی است که بزرگ و محترم شمرده می‌شود. از عبدالله بن عباس نقل است که، چون ماه رجب فرا می‌رسید، مسلمانان اطراف پیامبر(ص) حلقه می‌زدند و پیامبر پس از ثنای خداوند و یادی از پیامبران پیش از خود می‌فرمود: «ای مسلمانان! ماه بزرگ و با برکتی بر شما سایه افکنده است و آن ماه أَصَبّ است که رحمت الهی بر کسی که او را پرستش می‌کند فرو می‌ریزد، مگر مشرک یا کسی که بدعتی را در اسلام اظهار و ایجاد کرده است. به راستی که در ماه رجب شبی است که هر کس در آن بیدار باشد و نماز گزارد خداوند جسدش را بر آتش حرام می‌کند و هزار مَلِک با او مصافحه می‌کنند و هزار ملک تا همانند آن روز برای او استغفار می‌کنند. سپس فرمود: هر کس روزی از ماه رجب را روزه بگیرد، از ترس روز قیامت در امان است و از آتش جهنم نجات می‌یابد.»